

Öfvertygad att upphäfvandet af lagen om förnyelse af inteckning i fast egendom skulle föranleda till billigare rörelsekapital inom vårt land; och då genom Kongl. Maj:ts nådiga förordning den 18 mars 1887 det hufvudsakligaste hindret för en sådan reforms genomförande nu är undanröjdt; samt då Kongl. Maj:t lämpligast är i tillfälle att kunna utarbete de lagförändringar, som häraf skulle blifva en följd, anser jag, att utskottet bort hemställa,

att Riksdagen ville i skrifvelse anhålla, att Kongl. Maj:t täcktes låta utarbete och för en kommande Riksdag framlägga förslag till sådan förändring i vår lagstiftning, att inteckning i fast egendom för skuldebref, som utfärdats till viss man, ej må behöfva förnyas.

N:o 11.

Ankom till Riksd. kansli den 2 juni 1887, kl. 2 e. m.

Lagutskottets utlåtande, i anledning af verkställd granskning af förvaltningen af justitieombudsmansambetet.

Sedan lagutskottet den 3 sistlidne februari afgifvit utlåtande i anledning af verkställd granskning af förvaltningen af justitieombudsmansambetet och dervid i afseende å justitieombudsmannen E. Thomassons embetsförvaltning uttalat det omdöme, att bemålde justitieombudsman genom nit, ovelld och skicklighet motsvarat Riksdagens förtroende, så har justitieombudsmannen, under antagande att nu församlade Riksdag möjligen af honom väntade redogörelse för förvaltningen af justitieombudsmansambetet under den tid, som förflutit efter den af lagutskottet senast verkställda granskning af denna embetsförvaltning, under nästförflutna maj månad till Riksdagen afgifvit en slik redo-

görelse. Denna har af båda kamrarne blifvit hänvisad till lagutskottet; och hafva tillika de under samma tid å justitieombudsmansexpeditionen förda diariet och registratur blifvit till utskottet öfverlemnade.

Utskottet, som på grund af hvad sålunda förekommit ansett det åligga utskottet att granska justitieombudsmannens redogörelse och öfriga ofvan omförmälda handlingar samt med utlåtande deröfver till Riksdagen inkomma, får i sådant afseende anföra följande.

Enligt hvad redogörelsen utvisar, har under nu ifrågavarande tid endast ett efter förordnande af justitieombudsmannen anställt åtal blifvit af domstol pröfvadt. Hvad justitieombudsmannen, som under denna tid icke företagit någon embetsresa, inhemtat angående lagskipningens tillstånd har icke gifvit honom anledning att derom döma i ringaste mån mindre fördelaktigt än i senaste embetsberättelse skett.

Vidare anför justitieombudsmannen i sin redogörelse: »Tidpunkten skulle säkerligen vara illa vald att, för fullgörande af grundlagens föreskrift, nu framlägga förslag till afhjelpande af brister i *lagstiftningen*, äfven om jag i öfrigt dertill funne anledning. Jag skall i stället begagna detta tillfälle att i korthet bemöta den åsigt, som vid senaste granskningen af justitieombudsmannens embetsförvaltning lärer uttalats, att justitieombudsmannen mera än hittills varit fallet borde sätta sig till uppgift att utarbeta och för Riksdagen framlägga förslag till nödiga befunna ändringar i lagar och författningar. Denna mening kan jag icke dela. Under samhällets fortgående utveckling uppstå ständigt nya arter af företag, nya rätts- och verksamhetsfärer, som kräfva att genom lagar ordnas och mot hvarandra begränsas; och i samma mån detta kraf tillgodoses, växer svårigheten att klart och fullständigt öfverskåda lagstiftningen i hela dess omfattning och i alla dess förgreningar. Den allsidiga lagkunskap och den allmänna rättsvetenskapliga bildning, som utgöra oundgängliga förutsättningar för ett framgångsrikt och lyckobringande lagstiftningsarbete, kunna i vår tid knappast tänkas förenade hos *en* person; och uppgiften att utarbeta lagförslag kan därför numera svårigen på ett tillfredsställande sätt lösas annorlunda än genom *fleres* samverkande krafter; en uppfattning som också hos oss redan vunnit vidsträckt tillämpning, i ty att det förberedande lagstiftningsarbetet i allt väsentligt sedan länge varit öfverlemnadt dels åt en ständig lagberedning och dels åt särskildt för ändamålet tillsatte komitéer. Mig vill det sålunda synas, som om justitieombudsmannens verksamhet hvad lagstiftningen beträffar allt mer och mer måste inskränkas till att påvisa de fel och brister derutinnan, som han under utöfningen af sitt embete kan upptäcka.»

Den granskning, lagutskottet, med ledning af förenämnda handlingar, underkastat justitieombudsmannens embetsförvaltning under ifrågavarande tid, har icke föranlett utskottet att ändra det omdöme, som utskottet förut uttalat, hvadan utskottet afgifver det utlåtande,

att justitieombudsmannen genom nit, oveld och skicklighet fortfarande motsvarat Riksdagens förtroende.

Stockholm den 2 juni 1887.

På lagutskottets vägnar:

AXEL BERGSTRÖM.
